

PRO LOCO DOSSENA

PREMIO DOSSENA 2010

CONCORSO DI POESIA IN LINGUA BERGAMASCA

Alla memoria di Filippo Alcaini

24^a EDIZIONE

Martedé 10 de óst 2010

Sagrato della Chiesa Arcipresbiterale Plebana
di San Giovanni Battista in Dossena

**1a classificata
Nostalgéa
di Rita ROSSI di Bergamo**

Ghe rìe piö a stàt dré
te scàpet tròp de frèssa
lontà de mé.

Lassàt de banda i pöe
meticc i prim tachècc per isghingà,
m'indàa per i sentér
profömàcc di vint'agn,
te gh'ie i öcc
pié de stüpùr incantàcc de belèsse,
ol respìr delicàt,
ligér, quando sòi sime
di mucc m'vardàa
la val in fiùr,
e m'se fermàa estàtegh
coi sògn che mai i finìa.

Me sènte consömà de nostalgéa,
soféghe i mé pensér
in del löch di memòrie.
L'è 'l tép che piö nissü se spèta ...
Ègnem incóntra amò con töt 'l amùr,
“zoentü” te préghe,
fàm amò i care
prim de sbassà 'l sipare!

3a classificata
Bèpo del Rissöl
di Albino ZANELLA di Bergamo

A l'vegnìa zó,
a ròta de còl,
coi sò saàte sfondade.
I braghe a tòch
e, sö la pèl bióta,
öna giaca ègia de soldàt.

I a ciamàa
ol Bèpo del Rissöl.

Nóter is-cetì m'gh'ia pura,
ma, töcc i dé, me l'ispetàa
scondicc dré 'l mûr.
E lü, quando l'passàa,
l'ispalancàa fò i brass
e l'isgrignassàa.

Cóme 'l òrco di stòrie de la mama,
ol Bèpo del Rissöl!

Ma, de nòcc a l'pianzìa
cóm'ü cà a la lüna:
i sò lamèncc i riàa lontà
e i mame i ghe disìa:
«Dórmà car ol mé bé! L'è negóta!
A l'è dóma 'l Bèpo del Rissöl»

Dòpo, öna nòcc ...
Dóma la us del vènt ...

I l'à troàt la matina,
sö 'n sima, sóta la sésa,
apròv a la cassina,
coi sò saàte sfondade
e, sura öna méda de rüt,
la giaca de soldàt.

A l'gh'ia la fàcia nèta
e ü fiùr in di mà.

5a classificata
Rosada d'amùr
di Gigi Medolago di Boltiere

Ó sèmper pensàt
che 'l amùr
a l'föss cóme la rosada,
che la tègn a màser i sentimèncc
chèi piö profömàcc,
chèi de l'ànima.

Ma só rincurzìt
de la söcia che t'ó facc sufri,
quando ol fòss de la éta
l'è restàt sèns'àqua,
l'è stacc assé scaà
piö a fónd 'n del cör,
per fà saltà fò öna cascada,
de chèla rosada.

Quase töcc i dé
n'sa pùgia,
'n chèl'àqua nöa, che la diènta ìa,
che düra giornade,
ch'i grónda
e ma sassia
quase töte i nòcc,
ü quach góte
i rèsta tecade
e i ma compagna
ömide,
ai cunfi de la éta.

4a classificata
La montagna la lücia ...
di Alessandro PELLEGRINI di Brembilla

La se n'è 'ndàcia chèla zét,
l'è pö turnada 'ndri,
l'lücia la montagna,
l'è restada desperlì.

L'è drì a partì a' l ültem bergamì,
l'è tarde uramài mo la mia ülìt capì ...

L'à trengutìt bucù amàr,
e tante promèsse finide töte 'n mès al mar.

Lü l'ghe cridìa, ol bósch,
ol prat e i animài gl'ia la sò misciù,
ma l'à düsìt tacà sö
al ciód la gàbia col magù.

La éta 'n montagna l'è düra,
e mès michèt de pà l'ia tròp pòch
per fà de sentinèla ... a la natüra.

Chèl galantòm l'meritàa rispèt,
per agn mo l'à cunsideràt cóme
la röda de scòrta del carèt.

Adèss ai pé de la montagna töt a l'fà sito,
bósch, pracc, canài e mülatére i lücia i bergamì,
'n cuntrada, 'n di órcc e sö i rissöi
a l'crèss vigurùs i spì.

2a classificata
L'öltima zèrla de stram
di Renato ROCCA di Ponte Nossa

A l'gh'è ària de fiòca söl mut.

Sbrufì tròp zelàcc,
quase baline de giàss,
i pica i ölteme fòie passide
amò tacade ai piante del bósch.
Öna nebiolina legéra
fàcia de pas e de sònch,
la quarcia de bombàs ol paìs.
Paìs de montagna.

Ol mónd
a l's'è strefàcc,
ma lü a l'l'à lassàt indà
per la sò strada;
lü a l'gh'à i sò mucc,
ol sò bósch, ol sò prat,
la sò stala;
in del cör öna éta
che l'à mai ülit cambià.

Da öna strécia,
inserada tra cà
che i se dà mà,
ön'ómbra sfurmada
da öna zèrla in spala
la à in vèrs a öna stala.

Öna zèrla de fòie
dovrade a fà stram.
S'la cönta tra lü 'l Gioàn
intàt che l'regula 'l bes-ciàm.

I dis che l'è mat,
che l'parla coi ache,
che l'è restàt söl sò pass.
Lü l'grégna:
«Làssei cór, làssei scornàs».
In bóca öna mèsa sigala ...
a l'sa sèta pogiat
a l'öltema zèrla de stram.

**Premio speciale per la migliore opera su Dossena
Dosséna**
di Luigi FURIA di Gorno

Dòss e sentér
Omegn de rassa
Sentùr de minére
Saùr de paghére
È co Dosséna
Natüra incantada
Amùr a prima ésta.

Me par de sognà
In mès ai tò cà
Atùren ai tò mucc.

Cara Dosséna
Angol de pas
Rèsta sèmper issé
Abocato di tò ècc.